

майката се намира въ едно тревожно състояние, и така заченала своето дѣте. Съ това тя спѣва развиването на неговия разумъ. Ако у нея сж минавали най-мрачните мисли да се самоубие, или това да направи, онова да направи, туй дѣте ще се роди, като единъ идиотъ, или като единъ прѣстѣпникъ. Поне така показватъ научнитѣ данни. Но, ако майката се намирала въ едно свѣтло настроение на духа, ако сърцето ѝ било изпълнено съ любовъ, и се е занимавала съ най-възвишенитѣ идеи, то, като се роди туй дѣте, ще носи тази интелигентностъ, този потикъ, който майката е влѣла въ душата му. Сега, нѣкои ще запитатъ, защо трѣбва да живѣемъ единъ чистъ и святъ животъ? Ще ви кажа. У васъ има заченатъ единъ новъ животъ, едно дѣте. Всѣки носи по едно дѣте. Азъ казвамъ, че всички съврѣмenni хора, мъже и жени, сж брѣмenni. И всички трѣбва да бждемъ доволни, че сме брѣмenni, че сме заченали едно ново дѣте. И ние трѣбва, както майката, всичко да пожертвуваме, за да може туй духовното въ насъ да възрастне. И когато туй Божественото у насъ възрастне и придобиемъ своя разумъ, само туй Божественото е въ състояние да ни освободи отъ робството, въ което се намираме. Запримѣрь, въ какво седи робството? Да кажемъ, нѣкой пжтъ може да ви проповѣдвамъ една отлична бесѣда, и казвате: отлична е тази бесѣда, като се върнемъ въ кѣщи, ще приложимъ туй учение. Но, като се върнете въ кѣщи, учението не се прилага. Защо? Защото разумътъ ви е слабъ. Вие, да кажемъ, сте двѣ братчета. Едното братче е толкова сухо, а другото братче дращи кибритъ, безъ да му идва на умъ, че може да запали своето братче. Азъ зная, много дѣца сж запалвали своитѣ братчета. Въ Варна имаше единъ такъвъ случай. Едно братче казва на сестричето си: „Чакай да ти покажа, какъ мама пали огъня“. Драсва кибрита, туря го подъ роклята, запалва я. Когато сестричето му изгаря, то трепва съ ржцѣ и избѣгва. Ще кажете: колко сж неразумни тѣзи дѣца! Не е така. Че азъ виждамъ много религиозни хора, които казватъ: „Чакай, братко, да видя, дали ще се запали роклята ти.“ Драсва съ кибрита, а послѣ трепва съ ржцѣ и избѣгва. А. . . а. Когато говоря за чистотата, подразбирамъ, че разумътъ може да